

havde forudsat han skulde være, til at lade Kommunalbestyrelser, som ønskede det, som havde udtømt, hvad de kunde bruge efter § 3, fortsætte efter § 4. Altsaa, det glæder mig, at man nu fastsætter bestemte Beløb, saa at man virkelig ved dette Lovforslags Vedtagelse faar en Ud-sigt over, hvad der ad de forskellige Veje kan anvendes til Nedsættelse af Varepriserne eller til direkte Pengehjælp. Ganske vist bliver endnu tilbage dette, at Begrænsningen af, hvad der kan anvendes af Hjælpekasser, stadig ikke er genoptaget, men man tør vel gaa ud fra, at hvad der af Hjælpekassens Bestyrelse bliver bragt i Anvendelse, virkelig ogsaa finder Vej til de Steder, hvor der er Brug derfor.

Jeg skal i øvrigt ikke komme dybt ind paa en Omtale af det Princip, som har været nedlagt i det foreliggende Lovforslag. Kun skal jeg tillade mig at henpege paa, at saaledes som § 1, 2det, 3die og 4de Stykke, er affattet, synes Lovforslaget mig i ret høj Grad uklart og i alt Fald formet saaledes, at Lovens Praktisering i Kommunerne utvivlsomt lader vid Mark aaben for den Anvendelse, som Kommunalbestyrelserne i de enkelte Kommuner maatte finde tjenligst. Jeg synes, det vilde være meget heldigt, om man nu fik formet Bestemmelserne om Hjælp til Brændselsanskaffelser saaledes, at disse Bestemmelser praktiseredes efter samme Princip i alle Kommuner. Det var ikke Tilfældet ved Udførelsen af den hidtidige Lov, og det vil efter min Overbevisning i endnu mindre Grad blive Tilfældet efter de Bestemmelser, som nu foreslaas. Der siges i 2det Stykke, at det Beløb, som Kommunerne skal anvende, skal fordeles med et vist Beløb pr. Husstand til Indkøb af et vist Kvantum Brændsel, dog saaledes, at der kan tages Hensyn baade til Antallet af Personer i hver Husstand og til det hver enkelt Husstand tildelte Kvantum. I Stykket er der i øvrigt kun Tale om Fordeling af Penge, men nu bliver der pludselig Tale om et bestemt tildelt Kvantum, som formodentlig er det, der sigtes til, naar der i 2den Linie af Stykket nævnes „et vist Kvantum“. Men saa siges der videre i 4de Stykke, at Hjælpen maa kun ydes som Hjælp til Betaling af faktisk købt Brændsel, og længere nede er der Tale om „det

normerede Kvantum Brændsel“. Det er mig ikke ganske klart, om Kommunalbestyrelserne ved Lovens Praktisering skal begynde med at gaa ud fra et bestemt Beløb pr. Husstand, som saa kan varieres noget under Hensyn til de forskellige Husstandes Forhold, eller om de skal begynde med at normere for hver Husstand et bestemt Kvantum, hvorefter der saa gives et saa stort Beløb til Nedsættelse af Prisen — naar de vedkommende dokumenterer, at de har købt dette Kvantum —, som der maatte kunne blive til hver enkelt under Hensyn til Kommunens Indbyggertal og det samlede Beløb, som deraf vil fremgaa. Jeg synes, det er ganske fornødent, at vi, inden Lovforslaget forlader dette Ting, bliver klare over, hvorledes Kommunalbestyrelserne i saa Henseende vil have at forholde sig. Det er mit Haab, at Indenrigsministeriet, naar denne Sag er bragt paa det rene, vil drage Omsorg for, at Resultatet kommer til Kommunalbestyrelsernes Kundskab, saaledes at Debatten om, efter hvilke Principper Brændselsprisen nedsættelserne skal finde Sted, ikke kan fortsættes i den kommende Tid, saaledes som det er sket i den sidst svundne.

Skattebestemmelserne bliver jo de hidtidige. Af Bilag 5 til Lovforslaget, som det er fremsat i det høje Folketing, fremgaaer det, at ikke helt faa Sognekommuner har maattet udskrive ret betydelige Tillægsskatter til Dækning af de af Kommunen foretagne Dyrtidsforanstaltninger. Jeg bemærker kun dette i Erindring om de stærke Veklager, vi tidligere har hørt, over, at den bevilgede Dyrtidshjælp kun i ringe Grad bliver uddelt i Landkommunerne. Men jeg kan give min og mit Partis Tilslutning til, at vi i den Tid, der er tilbage under denne Lovgivning, bliver staaende ved de hidtil anvendte Skatteregler til Dækning af Udgifterne til Dyrtidsforanstaltninger. Man har ikke sjældent hørt rundt om i Landet Bemærkninger om, at der her og der fandtes Kommuner, i hvilke der blev udskrevet et større Beløb i Tillægsskat, end Kommunen virkelig havde anvendt til Dyrtidsforanstaltninger. Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at spørge den højtærede Indenrigsminister, om der er kommet Tilfælde af den Art til hans eller hans Ministeriums Kundskab, og hvad man